

LÄ•SKY MÄ•MIVÄ‰, STESKY BLÄ•ZNVÄ‰ - 14.

PondÄ›lÄ›, 03 leden 2011

Ale to je paráda. TakÄ›e šifra. Hm. Koukám na ten Ä™etÄ›zec znakÄ›, na substituci to nevypadá. Opticky na mnÄ› z nÄ›kterých míst vyskakují celé výrazy, to bude spíš transpozice. NepÄ™edpokládám na poprvé ani Ä›ádného Vigenera nebo dokonce nÄ›co moderního, vymyslet kryptoanalytickou chuÄ›ovku není jen tak.

A navíc by napoprvé riskovala, Ä›e selÄ›u. Tak jdem na to...

TORDVIEZSZCKEZYPIVAXA, DJUNEEFSKIPAMDSIMACORODADZANE. SYCHWA
CERGSVDNEDBYETFJKDECOJTOSEARM?

Ten konec nabízí CO JSEM... kdyby to tak bylo, co by bylo tÄ™eba udÄ›lat... Vyhodit pÄ™edposlední dvojici. Jo. A tu pÄ™e taky. Äœili to vypadá pomÄ›rnÄ› jednoduše. Zkusím prošrkrtnout kaÄ›dou druhou dvojici, od zaÄ›átku:

TO VI SZ EZ IV A - to víš; Ä›e Ä›ivá - to vypadá nadÄ›jnÄ›... a co teÄ› dál?

UN FS PA ... hm, to nÄ›jak nesedí.

Ä›e by Ä›árka nebyl znak?

D NE SK AM IM OR AD NE - dneska mimoÄ™ádnÄ›. To bude tím Silvestrem, jasnÄ› .. co asi tak kalifornské doktorandtky dÄ›lají na Silvestra? Vymýšlejí šify pro Ä›erstvÄ› rozvedené Ä›eské ajÄ›áky. Mno, to jistÄ›. Jedem dál.

CH CE SV ED ET KD OJ SE M? - chceš vÄ›dÄ›t, kdo jsem?

No to si piš.

Zvonek.

"Ahoj Jirko, nerušíš? Doufám, že nejsi moc v ruce ješ." Soňa stála za dveřmi a vypadala nějaká přepadle.

"Určitě ne. Půjď dál, jsi moje první novoroční návštěva."

"No snad ti tím nezařídím přeserovej celej novej rok."

Postavil jsem na kafe a přidal nějaké to cukroví. "Povídej, co se děje?"

"Víš, mám takovej blbej pocit. Milan odjel na Slovensko a neozval se ani s novoročním přáním."

"Mno... ony ty oslavy jsou někdy trochu náročné, já myslím, že bude v pořádku."

"O to nejde, to mě napadlo taky... ale prostě mám takovej blbej pocit."

Ach jo. Tohle znám. U nás v rodině to máme taky. A bohužel to většinou funguje.

"Telefon nebere, že jo?"

"Ne. Nedá se na něj ani dovolat."

"Poslouchej, já tady něco dodám na pc a pak zkusíme něco vymyslet. Na Slovensko asi nevyrazíme, že jo? Víš, kde by přesně měl být?"

"Nevím. A vymýšlet nic nechci. Jen jsem myslela, že mi to třeba vyčeneš z hlavy."

"No to bych mohl. Kupříkladu mě přeme uklidit králíkovi klec. To je taková šinnost, že přitom nemáme ani my na cokoli jiného. Moment," usmál jsem se.

Odskočil jsem k facebooku a napsal jsem kořce vzkaz:

Chci velmi vědět, kdo jsi. Ty zlaté prstýnky ti sluší nejen na prstech, ale i ve vlasech. Máš jiné jméno, nekořka? :)

Chvilku jsem čekal, jestli se rovnou neozve, ale nic. Asi vyspává oslavy.

Když jsem se vrátil, Soňa už nebyla. Možná to s tou klecí nebyl dobrý nápad.

Ostatně, Myška se po návratu na ní vrhla sama. Vím, jsem si, že se snaží nějak ulevit pravé ruce, napadla mě, že s ní má zase problém. Snad to nebude nic karpálního, zlobí ji to občasné už dlouho.

"Bolí?"

"Trochu jo."

"Koupil jsem francovkovou masť. Zabalíme to," vzpomněl jsem si na tu bezdomovkyni a zasmál jsem se představeně, že si tu masť natírá na chleba.

"Co se směješ? Nejsi nějak kodolibej?" zareagovala Myška.

"Ale ne, jen jsem si na něco vzpomněl," a začal jsem jí vykládat lahvovou historku.

"Tak po tobě už jdou i tyhle... no potěš. To by Petra nebyla lepší?"

Ha. Jak ví o Petře?

"Počkej. Ty znáš Petru?"

"Jo."

"A jak si k ní přišla prosím tě?"

Zavrtěla hlavou.

"To nevěš. Víš, já si myslím, že bys měla někoho mít. A Petra nevypadá vůbec zle."

"No moment. To musím věš. Kde jsi k ní přišla?"

"Potkali jsme se v obchodě. Netušíla jsem, kdo to je, ale prostě mě oslovila a zeptala se, jestli náhodou nejsem tvoje dcera."

A to je zase co? Já se v těch babách prostě nevyznám.

"A tys jí řekla, že jo?"

"Jo. Mluvila tak sranda..."

"To bylo slovensky, dítě."

Rozesmála se.

"To náhodou poznám. Ale myslela jsem spíš; to, co řekla."

"A řekne; mi, co ti řekla?"

"To je nějaké tajemství. Mimochodem, kdy nás představí;?"

No tak to je dobrý. To mám z toho, že jsem ji nepřiznal hned.

"Myšle;ko, poslouchej..."

"Ano. Jsem jedno velké ucho, tati. A už mám; přestat vázat ten fálek, přes hlavu to být nemusí."

"Neřáde. Není to tak jednoduché. Vlastně; věc nevím, jestli má cenu, ti ji představovat. Jak to říct..."

"Aha. Prostě; už ji nechce;. Tak to fakt nee;"

"Myšle; kooo, prosím. Nejsem; žádnéj promiskuit, přece."

"Cože nejsi????"

"No to zase nee; ty. Ostatně; na google si to má; najít."

Herdek, co ta Petra blbne? Zrovna ona, taková ... chlapořoutka. To mi dělá schválně. Už tu;ím, že to s ní její sestra fakt nemá; jednoduchý. Jenže; na mně; si holčičko nepřijde;. Chce; se mateřsky realizovat? je po tvém.

"Víš; co, Myšle;ko? Co bys řekla výletu do zoo?"

"No, já ti nevím. V tomhle období tam stejně; budou jen zmrzlý hadi a nějaký ten medvěd, ne?"

"Jo tak to netu;ím," rozesmál jsem se přitom představ; těch hadů. Lámali by se přitom plazení po schodech??

"Ale Petra měla takovej nápad, že by tam s tebou vyrazila. Tak jestli chceš pokračovat se sbližováním s ní, tak máš vyrazit. Třeba hned zítra."

"Hm. V zoo jsme tu ještě nebyli, to je fakt. A ty nepůjdeš?"

"Ne, dítě moje. Mně ty její těm těm zas tak srandovní nepůjdou."

"To je tak, když myslí zatím chtít."

"Ještě; na to jsi přišla kde zase???"

"Se věnuju klasické literatuře, tebe."

No tak to jsem poprvé rád, že tu s sebou nemáme naši knihovnu.

Jak by komentovala moje úlety, kdyby měla k dispozici třeba Moraviu, to opravdu nevím.

Vrátil jsem se zpátky k pc.

Byla tam.

Živá.

ONA

Ach bože, moja hlava. To som si zase dala. Je nutné otvárať tie oči? Lebo to nejako nejde... au, kurník... rádš;e ich nechám predbežne zavreté. JE!Š! Náhle som si spomenula na Schrodingerovu kočku. Naraz som bola naisto prebudená. Ja som napísala Jirkovi! Och bože, och bože... alkohol je metla údstva... čo teraz... čo teráz?? Manš;el spal, tak som sa po špičkách vyplížila zo spálne. Postavila som na kávu a horúkovito premýšala, ako obmedziť následky večerajšej noci. Čo to bol do š;aka za nápad... predsa sa nemôžem vo svojom veku takto strápať... Ale po druhej káve ma panika do značnej miery opustila. Sná sa to bude nejak zahrať do autu... sná hne nezistí, že som to ja... a pokiaľ by sa to náhodou vyvíjalo dobre, tak sa vlastne ni zas tak hrozného nestane, ak to zistí... ve - ke som k sebe úprimná - veami rada by som s ním zase bola v kontakte. Tak o čo vlastne ide? Posielať niekomu š;ifry na facebook je aj tak oveš;a nevinnejš;ia aktivita ako bozkávať sa na parkovisku, že áno. Toto vedomie mi konečne dodalo odvahu potrebnú na otvorenie notebooku. Yes! On to vylúštil... a zaujíma ho moja identita... no tak to prrr, zlatúš;ik... my mákovité š;elmy

nepredávame svoju kožu tak lacno. Hlavne ma nesmie prezradiť slovenčina... - Ďau kožo, jsem rád, že se p... experiment toho zlomyslného fyzika :)- Ďau kovboji, dneska tedy moc živá nejsem :D- Máš náročnou noc? ;)- Jo, alkohol výrazně zvyšuje entropii mých mozkových buněk.- To já jsem si chtěl prostě říct, ale ztratil jsem se v nějakém černém díle, nebo co, a probudil se až v deset ráno :D- Hihi tak to máš ještě a stí, že ses na doma, mohlo to hodit úplně do jiného vesmíru :D- Ještě nestránil, jak bych se pak našel? :)- No, našel jsem práva. Vábec bys nevěděl, kde jsi, protože podle principu neurčitosti bys to nemohl ani zjistit, ležíc ve své posteli. Tedy - samozřejmě za předpokladu, že si máš dovolit označit svou postel za vztažnou s relativní rychlostí nula :D- Tedy, ty jsi říkalo :D Ďeasto probíráš s cizíma chlapama relativitu v souvislosti s postelí? :)- Nejsi cizí chlap...- Hm, ty mi taky nepůjde jako cizí ženská.- Jak to myslíš? - Mno, to se těžko popisuje. párkrát za život potkáš někoho, s kým se z něho nic zná sto let.- Nevím. To neznám. Ty jo?- Já jo, kožo... jen tě pak našel, kdy je to stejně houby platný. Chceš to probat? No - neviem. Radšej brzdi, Pavlína... - Snad přišel, kovboji, teď už musím, Schrodinger má chce nakrmit. Hezký den :)

Roman